

Szokalopulosz Georgis

AZ ELME MEGÚJÍTÁSA

AZ ELME HATALMA 1.

Kereskedelmi forgalomba nem hozható!

Szólj 1 Szót! Alapítvány
Cegléd, 2025

Szokalopulosz Georgis

AZ ELME MEGÚJÍTÁSA

AZ ELME HATALMA 1.

Szerkesztette: Szász Ramóna

A bibliai idézetek a Magyar Bibliatársulat újfordítású Bibliájából (RÚF 2014) származnak, ha ettől eltértünk, azt jeleztük.

Copyright © Minden jog fenntartva!

A kiadvány bármely részének bármilyen formában, bármilyen elektronikus vagy mechanikus eszközzel történő sokszorosítása vagy továbbadása, ideértve fénymásoló, adatrögzítő berendezés, vagy más jellegű adattároló és adatbeolvasó eszközök használatával tilos!

Kereskedelmi forgalomba nem hozható!

Szólj 1 Szót! Alapítvány

Adószám: 19399164-1-13

Bankszámlaszám: 11742025 - 24444253 (OTP Bank)

Cegléd, 2025

Tartalomjegyzék

ELŐSZÓ 4.o.

BEVEZETÉS 6.o.

I. A HIT GYAKORLÁSA ÉS AZ ELME MEGÚJÍTÁSA 9.o.

1. A hit gyakorlása 10.o.

2. Az új tömlő 18.o.

II. A HIT, A TUDÁS ÉS A LÁTÁS KAPCSOLATA 26.o.

1. A hit 27.o.

2. A tudás 29.o.

3. A látás 36.o.

BEFEJEZÉS és IMA 44.o.

Előszó

Ez a kis *füzet* egy nagyon gyakorlati kérdésre keresi a választ: miért van az, hogy sok hívő szívből hisz, mégis újra és újra ugyanazokba a belső falakba ütközik? Miért történik meg, hogy valaki vágyik Isten ígéreteire, imádkozik is, mégsem lát áttörést – vagy csak ritkán, nehezen?

A Szentírás világosan tanítja, hogy a hit a szívben születik. Ugyanakkor azt is megmutatja, hogy az ember gondolatvilága döntő szerepet játszik abban, hogy a szívben megragadott valóság látható tapasztalattá válik-e.

A hit csatái sokszor nem kívül, hanem belül dőlnek el: az elmében, a képekben, az okoskodásokban, a félelmekben, a kételyekben, az évek alatt kialakult belső „magaslatokban”.

Ezért a *füzet* célja nem az, hogy elméletet adjon, hanem hogy iránytű legyen. Megmutatja, hogyan lehet a gondolatokat Krisztus engedelmességére vinni, hogyan lehet a belső embert megerősíteni és hogyan lehet a hitet nemcsak megvallani, hanem gyakorolni is.

Külön hangsúlyt kap az is, hogy a hit mellé sokszor szükséges tudást és látást párosítani: hogy ne csupán higgyünk, hanem értsünk, lássunk és Isten Igéjével összhangban gondolkodjunk.

Kívánom, hogy a következő oldalak ne vádlást, hanem reménységet adjanak. Ha eddig lassan változtál, vagy sok harcot vívtál, tudd: Isten nem ellened van, hanem érted. Az elme megújítása egy út - és ez az út járható és megtapasztalható.

Bevezetés

A keresztény élet egyik legnagyobb feszültsége abból fakad, hogy az ember szívében hisz, mégis gyakran mást tapasztal az életében, mint amit Isten Igéje ígér. Sok hívő őszintén szereti az Urat, vágyik a győztes életre, imádkozik, Igéket vall meg, mégis újra és újra ugyanazokkal a belső harcokkal, visszatérő gondolatokkal és láthatatlan akadályokkal találja szembe magát. Ilyenkor könnyű azt gondolni, hogy „valami baj van a hitemmel”.

A Biblia azonban nem azt tanítja, hogy a hit önmagában hibás lenne. Azt tanítja, hogy a hit a szívben születik, de az elmével együtt kell működni, hogy a hit gyümölcsöt teremjen. Amíg a szív Isten Igéjét ragadja meg, addig az elme sokszor még a régi minták, beidegződések, félelmek és tapasztalatok alapján gondolkodik. Ez a belső kettősség pedig képes késleltetni, vagy akár blokkolni is a hit megnyilvánulását.

Az elme megújítása ezért nem egy keresztény „luxus”, hanem alapvető szükséglet. Nem arról szól, hogy az ember eldobja az értelmét, hanem arról, hogy megtanulja Isten Igéjéhez igazítani a gondolkodását. A Biblia világosan beszél arról,

hogy az okoskodások, magaslatok és berögzült gondolati rendszerek szellemi akadályokká válhatnak. Ezeket nem erőlködéssel, hanem kijelentés által lehet lebontani.

Ebben a *füzetben* azt vizsgáljuk meg, hogyan kapcsolódik össze a hit gyakorlása az elme megújításával és miért nem választható el egymástól a hit, a tudás és a látás. Meglátjuk, hogy a hit nem csupán belső meggyőződés, hanem aktív együttműködés Istennel, amely kiterjed a gondolkodásmódra, a belső képekre, a beszédre és a cselekedetekre is. A Szentírás példáin keresztül megértjük, hogy a belső látás gyakran megelőzi a külső tapasztalatot.

Ez a *füzet* nem ígér gyors megoldásokat, de világos irányt mutat. Nem ítélik azok felett, akik eddig küzdöttek, hanem eszközöket ad a kezükbe. Ha hajlandó vagy szembenézni a gondolataiddal és engedni, hogy Isten Igéje formálja az elmédet, akkor a hit nem teher lesz, hanem természetes működés. A belső ember megerősödik, a békeesség megszilárdul és a láthatatlan valóság egyre inkább láthatóvá válik az életedben.

Ezzel a hozzáállással vágunk bele: nyitott szívvel, tanuló elmével és azzal a meggyőződéssel, hogy Isten jó és az igazság mindig szabaddá tesz.

I.

A HIT GYAKORLÁSA

ÉS

AZ ELME

MEGÚJÍTÁSA

1. A hit gyakorlása

Minden keresztény részesült a hit Szelleméből, amikor újjászületett (2Kor 4:13) és Isten Szelleme beleköltözött a szellemébe, amikor megtért. Az ember szelleme és a szíve az a hely, ahol a láthatatlan, mégis valóságosan létező dolgokat megragadja. Ennek köszönhetően képes meggyőződve lenni ezekről, úgy hinni, mint Isten (Mk 11:23), még ha fizikailag nem is érzékeli ezeket a létező dolgokat és hitének megfelelően beszélni.

A Zakariás könyvében Zorobábel például szólt az előtte tornyosuló hegyhez, hogy a hit beszéde által, hogy az lapálljá váljon (Zak 4:7). Ugyanígy minden hívő képes felszólítani az előrehaladását akadályozó „*magaslatokat*” és „*erőségeket*”, hogy mozduljanak el az útjából – és azok el is mennek (Mk 11:24). „*Nem erővel, nem emberi hatalommal, hanem Isten Szelleme által*” képes a hívő a kevélyen ágaskodó falakat sima úttestté változtatni – akár érzelmi, akár gondolati akadályokról van szó.

A hit szellemének és a Szent Szellemnek a jelenléte a hívőben garantálja, hogy sikeres keresztény életet élhessen az ember: amikor Igét vall meg, akkor a szája összhangban tudjon beszélni azzal, ami a szívében van, amiben a szívével hisz.

A kételkedés, mint a hit árnyéka

Ezt a csodálatos folyamatot egyetlen dolog képes beárnyékolni: a kételkedés. Egy kételkedő gondolat egyszer csak megjelenik, érzéseket kelt, majd az érzések leuralják az ember életét. Ezekről kezd beszélni és végül ezek alapján hoz rossz döntéseket – amelyek rossz irányba viszik.

De vajon ki az, aki ilyen ellenséges gondolatokat képes belecsempészni az újjászületett hívő elméjébe? És miként lehetséges győzelmet aratni fölöttük? Létezik olyan elme, amely ellenálló a támadásokkal szemben? Hogyan vívjuk meg a hit csatáját az elménk megújulásáért?

Az elme megújítása: döntés és együttműködés

Nem mondunk újat azzal, hogy a gondolatoknak „erejük” van és a testünk működése is összetett folyamatokon keresztül történik. Akár jó, akár rossz irányba, de ami az ember elméjében zajlik, hatással van az életére, a pszichéjére – és a szellemi állapotára is.

Az ember képes negatív, sötét erőket is „ráengedni” az életére azáltal, hogy együttműködik romboló gondolatokkal – ugyanakkor képes pozitív előjelű változások érdekében is használni az elméjét: ha Isten Igéjével kezd együttműködni.

Az elme megújulása azt jelenti, hogy a keresztyén döntést hoz amellet: gondolatait jó dolgokra irányítja, elsősorban Isten Igéjével való együttműködésre (Fil 4:8). Azt is jelenti, hogy nem működik együtt többé a Sátánnal és nem lesz többé démonikus befolyások eszköze.

Pál apostol azt mondja a 2Kor 10:3–5-ben, hogy minden keresztény szellemi harcban áll az ellenséggel és rendelkezik olyan *fegyverekkel, amelyek nem testiek, hanem szellemiek*. A harc – és a győzelem – a szívben és a gondolatvilágban dől el, mert ezekkel a fegyverekkel *„lerombolunk minden okoskodást és minden magaslatot, amelyet az Isten ismeretével szemben emeltek, és foglyul ejtünk minden gondolatot a Krisztus iránti engedelmisségre”*.

De mik azok az *okoskodások*? Mik azok a *magaslatok*? És milyen *gondolatokat* kell *lerombolni és foglyul ejteni*? Miért ennyire fontos ez a küzdelem?

Látható, hogy ez a láthatatlan küzdelem befolyásolja az ember elméjét. Ha a keresztény megnyeri ezt a területet, győztes életet fog élni. Bizonyos gondolatok egyszerűen jönnek, aztán rögzülnek, *„magaslatokká”* válnak és akadályt képeznek abban, hogy a hívő megélje a megváltás áldásait. Ezért az elme megújítása kulcsfontosságú.

A gondolatok képesek romba dönteni Isten munkáját az ember életében és rossz gondolatokkal megtérve is lehet a Sátánt szolgálni. Vannak gondolatok, amelyeknek, ha teret ad a hívő, azok irányítják az érzelmeit, befolyásolják a sorsát és megakadályozzák, hogy Isten ígéretei valósággá váljanak az életében. Szeretne új életet élni – de nem képes rá, mert az elméje nincs megújítva.

Öröm és békesség

Az elme megújítása ott kezdődik, hogy az ember leköti az elméjét azzal, amit az istentiszteleten hall – Isten Igéjére alapozva – és nem fogad be olyan gondolatot, amely az Igével ellentétes. A régi gondolatok ragaszkodnak a „birodalmukhoz”. Ha kitessékeled őket, vissza akarnak jönni. De, amikor Isten Igéje nemcsak fogalom, hanem erő is valakiben, akkor nem lesz hajlandó engedni olyan érzéseknek és gondolatoknak, amelyek nem állnak összhangban az Igével.

A Fil 4:7–8 segít abban, mire gondoljon a hívő:

„És Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban. Egyébként pedig, testvéreim: ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetre méltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!”

Mindez az örömmel kezdődik (Fil 4:4): egy jókedvű, pozitív hozzáállással. A Példabeszédek könyve szerint az igaz embernek folyamatos lakodalma van – és ez nem nehéz, ha arra gondolunk, hogy az evangélium örömhír.

Az evangélium azért örömhír, mert arról a győzelemről szól, amellyel Isten megoldotta az ember legalapvetőbb problémáját: elvette a bűnt, megbocsátotta és eltörölte azt. Jézus Krisztus engesztelő áldozata miatt a vádpontok alól felmentést kaptunk és Isten igaznak nyilvánított. Ezek tudatában nehéz depresszióban maradni.

Az öröm gyógyír a szívnek: nem engedi megkeményedni és segít kedves emberré formálodni. Az öröm állapota, a szív

engedékenysége és a jóindulat segít abban, hogy a gondolatok egészségesek legyenek. Ekkor Isten békessége egyszerűen ráárad az ember elméjére.

Vizsgáld meg: a Fil 4:8-ban felsoroltak közül mennyi igaz rád? Hány százalékban vannak ilyen gondolataid? Azonnal le tudod ellenőrizni, hogy az elméd alkalmas-e a helyes gondolkodásra – vagy meg kell újítanod.

Az elme megújítására a hit gyakorlása érdekében is szükség van. A hit a reménylett dolgok alapja, vagyis a szívnek és az elmének együtt kell dolgoznia a hit tárgyának megvalósításán. Sok ember azért szenved hajótörést a hit dolgában, mert nem újult meg az elméje.

A látható, tapasztalható dolgok a testben és a környezetben aggodalomra adhatnak okot. Mégis döntést kell hozni: kit követ az ember az elméjével. Jézus Krisztus követése valóságos életmód- és életvitelváltozás.

Isten békessége – *shalomja* – hamar rájön az ember elméjére, ha hálaadással tárja fel kéréseit és aggodalmait Istennek imában. Ennek következményeként olyan erők szabadulnak fel az életére, amelyek előre viszik, nem hátra.

Isten békessége minden elméleti folyamatot felülhalad. Sőt, nemcsak az elmét, a szívet is képes megőrizni – és a szív a hit lakhelye.

Egy *későbbi fejezetben* részletesebben is tanulunk arról, milyen gondolatokat tartsunk meg az elménkben. Most azonban fontos: legyünk igényesek a gondolatainkra. Ahogyan egy felújított, tiszta szobába nem vesszük vissza a régi, kopott bútorokat, úgy az elménket is tisztán tartjuk a megrögzöttségektől. Ahogyan egy felújított fürdőszobában sem hagyjuk meg a zavaró, oda nem illő csempéket, úgy az elmét is új, jó dolgokkal töltjük meg.

Az elmével való foglalkozás – amikor az ember elfogadja és megcselekszi azt, amit Istentől küldött emberektől hall és lát

– békességet, *shalomot* eredményez. Az egész folyamat pedig ott indul, hogy az ember nem kételkedik (Mk 11:23).

2. Az új tömlő

Minden a képzeletből indul: az érzelmek, az akarat és a tettek is. A legmegdöbbentőbb azonban az, hogy a hit is függ attól, miként gondolkodik az ember az elméjében. Amikor valaki hit nélkül vall meg Igét, az inkább a puszta beszédhez áll közel, mint a hit beszédéhez. Sok hívő csodálkozik, miért nem mozdulnak el a „hegyek”, de közben nem vizsgálja meg: mit tesz azért, hogy a meggyőződése és gondolatai összhangban legyenek Isten Igéjével.

Új tömlő: miért kell megújult elme?

Sokan észre sem veszik, hogy be vannak csapva: az Ördög gondolatait vélik sajátjuknak, vagy akár a Szent Szellemtől valónak. Így olyan dolgok ellen folytatnak szellemi harcot,

amelyek nem is valóságosak. Ezzel ráadásul gyötrést okozhatnak másoknak is és még messzebb kerülhetnek az ígéretek megvalósulásától.

Jézus nem véletlenül mondta: az új bort új tömlőbe kell tölteni (Mt 9:17). Vagyis Krisztus gondolataihoz nem alkalmas a régi testi elme. Ez nem azt jelenti, hogy *dobd el az agyad*, hanem azt, hogy meg kell újulnia az elmédnek.

A 2Kor 10 alapján az „okoskodásokkal” érdemes kezdeni, mert nincs szükség arra, hogy az ember ragaszkodjon a saját eszme-futtatásaihoz és logikai érveléseihez, ha azok szembemennek az Igével. A megrögzöttségek táptalajjá válhatnak, összekapcsolódnak, láncolat alakul ki – ezt hívjuk „erősségnek”. Ilyenkor már nehéz meggyőzni az embert, hogy valami nem úgy van, ahogy ő gondolja. Saját és démonikus gondolatai magaslattá válnak (és egy új „párhuzamos világban” kezd el élni és gondolkodni) és akadályozzák abban, hogy még jobban megismerje Istent.

Pedig az örök élet az, hogy megismerjük az Atyát:

„Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (Jn 17:3)

Hogyan lehet visszafordítani vagy megállítani ezt a folyamatot?

Erről szól *ez a füzet* – és ebben segítenek a következő fejezetek.

Amikor szól a prédikáció, Isten Igéjének isteni élete árad az ember elméjére, bármilyen állapotban is van és akár felfogja a hallottakat, akár nem. Csupán az igehirdetés hallgatásától „hajszálrepedések” keletkeznek a *sötétség* falán és elkezd áradni az isteni élet a hívő életére. Egy ponton túl pedig kijelentést képes venni a szíve: ez olyan, mint amikor mag hull a szántóföldbe.

Odaszánás a gyakorlatban

De nemcsak ez történik. Egy másik csodálatos esemény is zajlik észrevétlenül: az emberre rászáll Isten Szelleme és megnyugszik rajta. Van az a mondás, hogy aki sokáig halad befelé a tövises rózsalugasba, annak ugyanannyit kell kifelé is jönnie – szintén a töviseken át. Arra biztatlak: ez ne riasszon el. Tekints úgy erre, hogy minden nappal, minden perccel, amit Isten Igéjének hallgatásával töltesz, kijössz a kötelékek és démonikus befolyások szűrő-bozótosából.

Érdeemes küzdeni és nem befordulni, elzárkózni, szégyellni a kudarcaidat, keseregni azon, hogy senki nem ért meg. De igen: értjük, min mész keresztül. Tudjuk, nehéz harcok előtt állsz. Mégis arra bátorítunk: tarts ki! Tedd meg engedelmesen, amit tanácsolunk és ki fog derülni fölötted az ég.

Nem érnek annyit az apai-anyai szokások, nincs akkora értéke a régi természetnek és a régi életmódnak, hogy érdemes legyen megtartani. Radikálisan szakítani kell a múlttal. A múlt

amúgy is hátrányos helyzetbe hozott – miért ragaszkodnál hozzá, ha kaphatsz egy teljesen újat?

Az Úrral teljesen új életet lehet kezdeni: olyat, amely már nem hordozza a múlt törvényszerűségeit és nem azok a minták fognak működni, amelyek eddig elrontották az örömed és belepiszkítottak a tiszta érzésekbe. Mindenkinek magának kell meghoznia a döntést: ragaszkodik-e a régihez, vagy elengedi és megnyitja magát az újnak. Nehéz lesz a harc – de minden perccel jobb, élvezetesebb, sikerebb lesz a keresztény élet.

Valakinek mindenképpen szolgál az ember a testrészeivel (Róm 6:16) – így az agyával, gondolataival is. Miért ne Isten legyen az, akit szolgálasz?

Az ember sorsa megmutatja, kinek szolgál és milyen szellem dominál az életében. Az elme nem változik meg automatikusan: döntést kell hozni, majd meg kell tenni azokat a cselekedeteket, amelyek az elme tisztulását és megújulását

eredményezik. Ilyen például az, amit a Róm 12:1-ben olvasunk:

„Kérlek azért titeket, atyámfiain, az Isten irgalmasságára: szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent, Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket!”

Az *első lépést* nekünk kell megtennünk: el kell mennünk az istentiszteletre, hogy hallhassuk és láthassuk tanítóinkat. Nemcsak odavisszük a testünket, hanem ott is tartjuk az elménket (*nem engedjük meg, hogy máshol járjon*) azon a helyen, ahol Isten Igéje és Szelleme árad.

Aztán döntést hozunk afelől is, hogy nem a világhoz szabjuk magunkat, vagyis nem a világ *szabásmintája* szerint alakítjuk az életvitelünket és nem engedjük, hogy a világ rátegye a mintáját az elménkre, hogy magához idomítsa azt.

Az elme megújítása nem azt jelenti, hogy megfigyeljük, mitől „sikeres” a világ, miként lehet vagyont szerezni és hogyan lehet rezzenéstelen arccal átgyalogolni embereken. A világi

minta mindig akadályozza az Isten Igéjével való közösséget, mert az elme válaszfalat képez az Ige és a szív között.

Amikor a szív hite találkozik az elmével

A jó hír az, hogy miközben hallgatsz a kijelentést, a szíved megnyílik és áldást veszel. Ekkor a változás visszatarthatatlan. Ha beülsz az istentiszteletre és „rátapsz a hangszórókra” – vagyis nem beszélgetsz, nem mobilozol közben –, feltartóztathatatlanul elindul benned az Isten tetszésére való átalakulás.

Ne vádold magad, ha eddig ez nem ment, vagy lassan változtál. Örülj minden kis eredménynek és a legkisebb sikert is becsüld meg. A mennyben látják, hogy törekszel Isten jó, kedves és tökéletes akaratának megcselekvésére.

Mi Isten jó, kedves, tökéletes akarata?

Ha szeretnéd, olvasd el többször ezt a tényt: Istennek jó akarata van veled kapcsolatban. Terve veled kapcsolatban kedves és tökéletes. Ha az Istentől való kijelentések alapján kimondod azt, amiben tényleg hiszel, ami felől meg vagy győződve, az meglesz neked. És amikor valóra válik, az jó, kedves és tökéletes lesz Isten mércéje szerint is.

Biztos vagyok benne, hogy el fogod érni azt az állapotot, amikor az elméd nem akadály a hitednek, hanem előmozdítója, motorja. Sikerülni fog, hogy többé nem érzed magad kettészakadva, hanem az elméd egy új, élvezhető sorsot kezd létrehozni számodra.

II.

A HIT, A TUDÁS ÉS A LÁTÁS KAPCSOLATA

1. A hit

Sok keresztény vívódik azzal, hogy a szívében hisz, mégis késve – vagy egyáltalán nem – tapasztal áttörést élete bizonyos területein. Azt hamar felismerik, hogy a hit először a szívben keletkezik és a szív ragadja meg a hallott Ige valóságát. Azt azonban már kevesebben látják, hogy ahhoz, hogy a hit tárgya látható valósággá váljon, vagyis megjelenjen az anyagi világban, bizonyos dolgokat nekünk is meg kell tennünk.

Sokan abba a tévhitbe is beleesnek, hogy a szokásokat vélik hitnek: olyan cselekedeteket, amelyek eleinte hitből születtek, később azonban kiüresedtek és megmaradtak pusztán külső cselekedetnek, vagy hit nélküli megvallásnak.

Hamar felmerül a kérdés: miért ilyen nehéz ez a téma?

A válasz az, hogy meg kell újítani az elmét és a megújult elmével összhangban cselekedni is kell.

Talán azért övezi annyi kérdés az elme megújítása és a cselekedetek témáját, mert úgy gondoljuk: ha a hitünk mellett mi is teszünk valamit, az olyan, mintha besegítenénk Istennek

a megvalósulásba – amire, ugye, nincs szüksége. Csakhogy nem szabad elfelejtenünk: ha a hit megvalósulásáig tartó időszakot aktív várakozásban töltjük, az nem azt jelenti, hogy Isten helyett cselekszünk. A kinyilatkoztatott igazságok és a szívünkbe érkezett ígéretetek megvalósulásában nagyon is aktív részünk van.

Ábrahám példája: kitartás és belső fegyelem

Gondoljunk csak Ábrahámra. Hitünk atyja szívében hitt Isten ígéretének, hogy gyermeke lesz, mégis hosszú időt várt, mire ténylegesen megvalósult a látása. A várakozás időszakában azonban fegyelmezett harcot vívott az elméje és a gondolkodásmódja területén, ami – mint látni fogjuk – döntően befolyásolta, hogy megvalósul-e, amiben hisz, vagy „csalfa vak remény” marad számára.

Természetesen nekünk nem kell olyan sokáig várnunk olyan dolgokra, amelyek túl vannak a várható életkor határain, de Ábrahámától megtanulhatjuk: egyrészt nem szabad feladni a hitet, ha várni kell a megvalósulásra; másrészt következetes, módszeres küzdelmet kell folytatni az elme megújítása – pontosabban Isten Igéjéhez igazítása – területén.

Sokéves keresztényeknek sem késő rájönni, hogy nem elég „csak hinni”: a hit gyakorlása mellett az elmével, a gondolkodásmóddal is kezdeni kell valamit. Még erős hívőknek is vigyázniuk kell arra, hogy miközben gyakorolják hitüket, ne férkőzzön be a Sátán a gondolkodásmódjukba és így ne hiúsítsa meg Isten ígéreteinek megvalósulását.

2. A tudás

János apostol az első levelében például kifejezetten azoknak ír, akik már régóta hisznek Isten Fia nevében (1Jn 5:13). Különleges kijelentést tesz: nem elég hinni, hanem a hit mellé *tudást* is párosítani kell – vagyis elmében is meg kell jelennie annak a ténynek, hogy örök életünk van.

Hit és tudás: az üdvbizonyosság az elmében

János apostol ügyelt arra, hogy tanítványai gondolkodásmódjában stabilan meggyökerezzen: örök életük van. Tudta, hogy az Ördög támadni fogja az

üdvbizonyosságukat, kételkedést és zavaró érzéseket hintve el bennük.

Ezzel János azt fejezte ki, hogy aki hisz Isten Fiának a nevében, tegyen a hit mellé „tudást”, hogy az elméje megújuljon és a tudatában is erős legyen ez az igazság, ne csak a szívében. Ennek következménye egy tudatos hitélet: a hit fennmarad – sőt, megújul.

Krisztusi értelem és a valóság megismerése

A megújult elme képes megerősíteni a hitet: legyen szó üdvbizonyosságról, gyógyulásról, anyagi áttörésről vagy bármi másról. *Isten Fia azért jelent meg, hogy új értelmet és új gondolkodásmódot adjon nekünk.*

Az 1Jn 5:20 arra is felhívja a figyelmet, hogy Isten Fia azért jött, hogy értelmet adjon, amely Krisztusé, mert a krisztusi elme képes megismerni a valóságot. Ez azt is jelenti, hogy azzal a gondolkodásmóddal, amellyel születünk, nem tudjuk teljes mélységében megismerni az igazi valóságot.

De vajon miért?

Mert a természetes gondolkodásmódunk erősen a fizikai érzékszerveinkhez kötődik. A fizikai érzékszerveink pedig a valóságból csak egy szűk szeletet fognak fel, így önmagukban nem alkalmasak a szellemi valóságok megértésére.

Amikor meg akarunk figyelni valamit, műszereket készítünk, amelyek a valóság egy adott részét mérik. A távcső például messzire lát - de Istent nem látja, bármilyen messzire néz.

Az új értelem azonban képes kilépni a testi érzékszervek fogságából és beelátni az igazi valóságba, amely szellemi. Például: amikor valakinek fizikai tünetei vannak, elfogadja az orvosi megfigyeléseket, érzi a fájdalmat is - mégis ott van az evangélium valósága: *Krisztus sebeivel gyógyultunk meg!* A két ellentétes „tény” ütközésekor a régi elme azzal győzködi magát: „leletem van róla és az orvos is azt mondta...” A megújult elme viszont megismeri, hogy mi a végső valóság Isten beszéde szerint - és nem engedi, hogy a természetes megfigyelések uralják. És meggyógyul, míg a másik sajnos nem.

Ábrahámnak is döntést kellett hoznia: arra gondol-e, hány éves, vagy milyenek a reprodukációs képességei – pontosabban, hogy *elhalt* állapotban vannak –, vagy arra, amit Isten megígért. A kijelentéstörténet azt mutatja, hogy az utóbbit választotta.

Nem tudjuk, voltak-e olyan gondolatai, hogy „rosszul hallottam talán”, vagy hogy „végül is itt van Ismael”. De azt látjuk, hogy tudatosan és kitartóan kizárta azokat a gondolatokat, amelyek szerint az ígélet lehetetlen (Róm 4:17). „Olyan nincs, hogy nem fog megtörténni” – ragaszkodott az Isten ígéreteihez és a hitéhez.

Ima és bizonyosság: „tudjuk, hogy megkaptuk”

Visszatérve János leveléhez: így választ kapunk arra is, miért késik sokszor az imameghallgatás, vagy miért nem kapják meg a keresztyének azt, amiért imádkoznak. Az 1Jn 5:14-15 megmutatja, hogyan lehet biztos az imameghallgatás:

„...ha kérünk valamit az Ő akarata szerint, meghallgat minket... és ha tudjuk, hogy meghallgat minket... tudjuk, hogy MEGVANNAK a kéréseink...”

Vegyük észre: a *kiindulópont* az, hogy „*Isten akarata*” szerint kérünk. Isten akaratát az Igéből ismerjük meg. Ha a kérés ellentétes az akaratával, nem áll összhangban vele. Másrészt János kétszer is hangsúlyozza: „*tudjuk*”. Vagyis kezdenünk kell valamit a gondolkodásmóddal, hogy ne akadályozza az imát. Tudatosítani kell: Isten meghallgatja az imáinkat és amit kértünk, az az Ő oldaláról már biztosan rendelkezésre áll – sőt, hitben mi is a magunkénak tekintjük.

A revideált fordítás ezt így adja vissza: „...*akkor TUDJUK, hogy MÁR MEGKAPTUK, amit kértünk Tőle.*” Ebből látható: az ima sikerességét befolyásolja, mi felől vagyunk meggyőződve imádkozás közben – függetlenül attól, mit érzünk vagy látunk.

Amikor tehát a kérést Isten elé visszük úgy, hogy a kéréssel egy időben a hit ráírja a nevünket a dologra, vagyis belül már a miénk, akkor csupán idő kérdése és a válasz megérkezik a látható szintre is.

Dániel imájánál is ezt látjuk: 21 napig nem látszott semmi, majd megjelent Gábiel és elmondta: „*Isten már az első napon*

meghallgatta az imát". A válasz késleltetve érkezett meg a látható világban, de a meghallgatás azonnal megtörtént. Dániel mondhatta volna: „Isten nem hallgatott meg”, mégsem tette – mert tudta, hogy Isten meghallotta.

Világosan látható: a kért dolog a hit szintjén azonnal „átkerül” az imádkozó emberhez és amikor eljön az ideje, megtapasztalja is. Ahogy a Prédikátor mondja: *„ideje van a dolgoknak.”*

Jézus Krisztus is erről beszél a Mk 11:24-ben:

„...amit könyörgésetekben kértek, higgyétek, hogy megnyeritek (OTT ÉS AKKOR), és meglesz nektek.”

Nem az a kérdés, hogy megtörténik-e. A kérdés az, hogy az imameghallgatás bizonyosságának tudatában az ember aktívan, Istennel együttműködve várja-e a megvalósulást – vagy passzívan. Ha az elsőt választja, képes lesz reménység ellenére is reménykedve hinni, sőt az életét a imaválaszra kezdi építeni.

Isten valóban végtelen bőséggel képes cselekedni: *„...aki véghetetlen bőséggel mindent megcselekedhet...”* (Ef 3:20)

Az „apróbetűs rész” azonban így folytatódik: *„...feljebb, mint kérjük vagy elgondoljuk, a mibennünk munkálkodó erő szerint.”*

Úgy tűnik, Isten a bennünk munkálkodó erő által fejt ki hatást – és az eredmény feljebb lesz, mint amit kértünk vagy elgondoltunk. Vagyis az „elgondolás” is a kép része. És bármilyen meglepő, de ez döntően befolyásolja az imaválaszt, mert a „feljebb” az „elgondolthoz” képest értendő.

Újra látjuk tehát: nemcsak az a hit fontos, amely arra néz, hogy „Isten majd segít valahogyan”, hanem a gondolkodást és az elmét is bele kell tenni a hit gyakorlásába. Nem kerülhetjük el, hogy szembenézzünk ezzel: sokszor azért nem működnek dolgok, mert bár hiszünk, de nem változtatjuk meg a gondolkodásmódunkat.

Összefoglalva: Isten nemcsak azt akarta, hogy hitünk legyen, hanem azt is, hogy új értelmünk és új gondolkodásmódunk

legyen, hogy megismerjük a valóságot, az igazságot – és az által megszabaduljunk.

3. A látás

A Zsidókhoz írt levél arra is rámutat, hogy a hithez az értelemnek is kapcsolódnia kell: *„hit által értjük meg...”* – vagyis az elme is munkát végez, hogy felfogja a hit tárgyát (Zsid 11:3). A képzeletvilágot – és vele együtt a magatartást, életvitelt – Isten beszédéhez kell igazítani.

Nem kérdés, hogy Isten „feljebb” adja, mint amit kérünk vagy elgondolunk (Ef 3:20), de ahhoz, hogy kérni tudjunk, látnunk kell azt a dolgot belül. Gyakorlatilag a belső kép és a külső élet is igazodik Isten beszédéhez.

Az Efézusi levél 1:17-18-ban Pál azért imádkozott, hogy Isten adja meg a kijelentés és bölcsesség szellemét, hogy az értelem szemei megnyíljanak és lássunk, értsünk.

Az elme képességeiről később részletesebben is tanulunk, de már most fontos tudni: van az embernek egy nem fizikai része, amely összekötődik a fizikai testtel, sőt irányíthatja is azt.

A fizikai agy az idegrendszeren keresztül monitorozza a testet: információkat fogad a szervektől és parancsokat küld vissza. A működésbe beleszólnak az emlékek, az érzékelések és a gondolkodásmód. Ezért kulcsfontosságú, min gondolkodik az ember.

Olyan ez, mint egy számítógép: a külső alkatrészek a *hardver*, a futó programok és *rendszer* pedig a belső működés. Jézus a gazdag és Lázár történetében is megmutatja: noha a fizikai test meghal, az ember öntudata, emlékezete és kommunikációs képessége tovább működik. Az öntudat nem a fizikai agyban van, hanem az ember belső emberében.

Ezzel arra a talán radikális tényre szeretném felhívni a figyelmet: amikor az elme megújul, az elme a fizikai agyon és az idegrendszeren keresztül is hat a testre és „üzeneteket” küld a szervek működésére.

Ha valaki beengedi a tudatába, hogy vége az életének, az elméje olyan irányba tolja a belső működéseket, hogy feladja a küzdelmet. Ha viszont az Ige szerinti igazságot választja és azon gondolkodik, akkor a belső ember hat a fizikai rendszerre – és abba az irányba mozdul, amiben az ember hisz.

Talán eddigre világossá vált: amiként az ember gondolkodik magában, ami felől meg van győződve, olyan lesz a beszéde és a sorsa. Jézus nem véletlenül úgy hirdette az evangéliumot, hogy Isten uralma és a csodák korszaka akkor érkezik el az emberekhez, ha megváltoztatják a gondolkodásmódjukat – vagyis megtérnek. A megtérés ugyanis gondolkodásmód-változás, enélkül a hívő lemarad az evangélium áldásairól.

A belső szemek és a szellemi látás

A gazdag és Lázár történetéből az is látható, hogy az elmének „szeme” van. Az 1Jn 2:11 szerint aki gyűlöli a testvérét, annak a *sötétség megvakította a szemeit*. Pál pedig azért imádkozott, hogy *az értelem szemei nyíljanak meg*. Nyilvánvalóan belső, szellemi szemről beszélünk.

A Sátán, e világ istene *megvakította* a hitetlenek elméit (2Kor 4:3-4), ezért nem értik, vagy *nem látják* az evangéliumot, bolondságnak tartják – akkor is, ha közben tudósok, professzorok, okos emberek.

A Prédikátor is találóan írja: *„a bölcsnek szemek vannak a fejében, a bolond pedig sötétségben jár”* (Préd 2:14).

Máté 13:13-15 is beszél erről: *„látván nem látnak”* – vagyis fizikailag látnak, de belső szemük vak, fülük van, mégsem hallanak a szívükkel. Jézus Ézsaiást idézi (Ézs 6:9-10) és ebből megérthető, hogy a megtérés és a gyógyulás összefügg azzal, hogy a belső érzékszervek működnek-e.

Jézus a Jelenések 3:18-ban a laodiceai gyülekezetnek azt üzeni: *vegyenek Tőle szemgyógyító irt, és kenjék meg a szemüket, hogy lássanak*. Ez nem fizikai kenőcs, hanem szellemi.

Egy történet még világosabbá teszi, hogyan lehet egy keresztény sikeres és hogyan vívhat győztes harcot az elme megújítása terén.

Látás a gyakorlatban: Jákób és Józsué példája

Jákób meggazdagodása nem a véletlennek volt köszönhető. Sok mai kereszténnyel ellentétben – akik imádkoznak, majd passzívan várják, hogy Isten cselekedjen – Jákób életében az áttörés a gondolkodásmód megváltozásából eredt és ez hatott a körülményeire, anyagi életére, egészségére, az élet minden területére.

Amikor Mezopotámiában Lábánnál szolgált, Lábán alig fizetett neki bért. Két lányát adta hozzá feleségül, hozomány nélkül. Lábán észrevette, hogy Jákóbon áldás van (1Móz 30:27), de eleinte ez az áldás inkább Lábánt gazdagította. Az áldás első fázisában az ember *a másén hűségese*.

Jákób azonban kérte, hogy most már önmagáért is tehessen valamit. Felajánlotta, hogy továbbra is legelteti a nyáját, de a pettyegetett, tarkák és fekete állatok legyenek az övéi. Lábán örömmel belement: úgy gondolta, kevés jut majd Jákóbnak.

Jákób ekkor azonban tett valamit. Kijelentés alapján zöld nyár-, mogyoró- és gesztenyeveszőket gyűjtött, csíkosra hántotta és az itatóvályúkhhoz tette – pontosan úgy, hogy a juhok szeme

előtt legyen. Mintha „mozivásznat” készített volna: amikor fogantak, a csíkos kép volt előttük.

Jákób megértette, hogy a látás törvénye működik: amit magunk előtt látunk, amit el tudunk képzelni, az elkezd megvalósulni. A juhok a csíkokat látták és ilyeneket kezdtek elleni.

De az áttörés akkor lett teljessé, amikor Jákób megértette: Isten nem engedte, hogy Lábán kárt tegyen benne és Isten úgy vitte át Lábán jószágát Jákóbbhoz, hogy Jákób *belső szemeivel* azt látta: „*a juhokat hágó kosok csíkosak, pettyegetettek és tarkák*” (vö. 1Móz 31). Akkor is ezt látta *belül*, amikor kívül még nem ez volt a domináns kép. Gondolatait cselekedetre váltotta – és a belső látás külső változást szült.

A kulcs tehát az, hogy először a belső szemeinkkel kell látnunk a sikert.

Józsuéék is hasonló módon győztek. Jerikó be volt zárkózva Izrael fiai miatt (Józs 6:1), mégis az Úr azt mondta Józsuének: „*a kezedbe adtam a várost*” (Józs 6:2). Miközben a falak álltak,

Isten a szellemi valóságra irányította Józsué figyelmét: *belül már győztesként kellett látnia magát.*

Hogyan alkalmazhatod mindezt a mindennapokban? Ha nem tudod elképzelni magad egészségesnek, nehéz lesz a gyógyulás útján járni. Ha viszont belül látod, hogy kicsattanó egészségben vagy, akkor a hit ebbe az irányba kezd dolgozni. Mindkét történetben az volt a kulcs, hogy annak kellett látni a helyzetet, amilyenné válni fog.

Az Isten által megígért dolgokat úgy lehet átvenni, hogy az elmét irányítjuk: azon gondolkodjon, amit Isten kijelentett.

Kívánom, hogy miként Jézus megnyitotta a tanítványok értelmét, úgy Isten nyissa meg a te elmédet is, hogy értsd az Írásokat – és ne csak higgy, hanem újuljon meg a gondolkodásmódod. Jézus ma is kész „szemgyógyító kenőccsel” megkenni az elméd szemeit, hogy a természetes dolgokon túl lásd a mennyei képeket is.

Végül ügyelj arra: ne a külső érzékelések, ne a test információi nyomják el az elmédben Isten kijelentett Igéjét, hanem a belső embered erősödjön meg és uralja az elmédet.

Kívánom, hogy Isten mutassa meg, mi a hit cselekedete a te helyzetekben. Adjon bölcsességet, kijelentést és látást: hogy van kiút, van reménység, van Istennek ereje és van a hívőknek hatalma.

BEFEJEZÉS

IMA

Befejezés

Az elme megújítása nem egy fakultatív választás egy keresztény életben. Sok hívő nem azért marad el a megvalósulástól, mert nincs hite, hanem mert a gondolkodásmódja – a régi minták, okoskodások, belső képek, félelmek és kételyek – akadályt képez a hit útján. Isten azonban nem úgy hívott el minket, hogy kettészakadva éljünk: szívünkben hiszünk, de közben elménk mást gondol. A cél az, hogy a belső emberünk megerősödjön, az elménk pedig a hit társává és szolgájává váljon, ne pedig az ellenlábásává.

Ez a megújulás nem egyik napról a másikra történik. De minden alkalommal, amikor az ember Isten Igéjét választja a régi narratívák helyett, amikor a gondolatokat Krisztus engedelmességére viszi, amikor nem a láthatóra, hanem a kijelentett valóságra tekint: egyre tisztább lesz a belső látása és egyre stabilabb a hite.

Kívánom, hogy ez a *füzet* ne csak megértést adjon, hanem elindítson valami újat: ahol a hit és a gondolkodásmód ugyanabba az irányba húz. Ahol az Ige nemcsak szó, hanem belső kép, meggyőződés, beszéd és cselekedet. És ahol az

ember nem passzívan vár, hanem aktívan, engedelmesen együttműködik Istennel – amíg a belső bizonyosság külső tapasztalattá nem válik.

Ima

Imádkozzunk most együtt:

„Atyám, Jézus Krisztus nevében jövök Eléd.

Köszönöm, hogy újjászülettem és a hit szelleme bennem van.

*Köszönöm, hogy nem hagytál magamra a belső harcaimban
sem.*

*Uram, kérlek, újítsd meg az elmémet. Mutasd meg, hol vannak
bennem okoskodások, régi minták, félelmek és kételyek.*

*Kérlek, adj világosságot, hogy felismerjem azokat a
gondolatokat, amelyek nem Tőled vannak,
és adj erőt, hogy ne működjenek együtt velük.*

*Szent Szellem, kérlek, taníts meg a gondolatokat foglyul ejteni
Krisztus engedelmességére. Nyisd meg az értelem szemeit,*

hogy lássam azt, amit Te mondasz, és ne azt, amit a félelem diktál. Kenj meg engem szemgyógyító írral, hogy a láthatón túl is lássak, és az Igéd valóságát tartsam igaznak.

Atyám, kérem a Te békességedet: őrizd meg a szívemet és a gondolataimat Krisztus Jézusban. Segíts, hogy ami igaz, tiszta, nemes és dicséretes, azon gondolkodjam. Segíts, hogy a hitem ne csak szó legyen, hanem meggyőződés, látás és engedelmes cselekedet.

És kérlek, mutasd meg a következő lépést: mi a hit cselekedete az én helyzetemben. Adj bölcsességet, kijelentést és bátorságot, hogy meg is tegyem.

Jézus Krisztus nevében.

Ámen."

KÉRÜNK TÁMOGASD ADÓD 1 %-ával és ADOMÁNYAIDDAL

a Szólj 1 Szót! Alapítványt
Adószáma: 19399164-1-13
(2700 Cegléd, Köztársaság út 8/A)

ALAPÍTVÁNY CÉLJAI:

A keresztény értékek, szellemiség, erkölcs, kultúra és életvitel ismertetése, népszerűsítése és átadása

ÚJABB és ÁLLANDÓ tartalmakért kattints a következő csatornákra:

Georgisz tanítások OFFICIAL

<https://www.youtube.com/georgisz>

Georgisz Szokalopulosz

<https://www.facebook.com/Georgisz.Szokalopulosz>

georgiszofficial

<https://www.tiktok.com/@georgiszofficial>

georgiszszokalopulosz

<https://www.instagram.com/georgiszszokalopulosz>

<https://georgisz.hu>

Bankszámlasz: 11742025 - 24444253 - 00000000 (OTP Bank)

Kapcsolat: e-mail cím - szolj1szot@gmail.com

Kérünk anyagi támogatásaiddal segítsd az alapítványi célok hatékony megvalósulását!